

V neděli mi taky nebylo přáno dospat, protože to bylo to stejný, jako v sobotu. Ona prostě musí přijít kontrolovat jestli náhodou už nebudeme vstávat. ☐ . Aspoň že ten Rumíček je rozumnej hošíček a chrápe! Bohužel teda někdy zase dost nahlas, to je pravda ☐ . No takže jasně, že jsme pak díky tomu vstávali. Jak malý dítě! Tak jsme si událi bohatýrskou snídani se spoustou zeleniny, pažitky, medvědího česneku a užívali si to na zápraží. A já si dala závazek soc. práce, že dneska fakt budu pracovat!!

*Vzadu prosím
dotyčný buxus i
látkový barel, já
se neválím po
zemi, já už se
zvedla ☐*

Jojojooooo jaaaasněěěě, žeeeee. Ale jsem v tom nevinně, fakt. Můžou za to voni!! Páč to třeba takhle klečíte na kraji záhonu, jo? Plejete. Za sebou máte takovej ten látkovej barel na bordel, u něj kyblík s nářadím za barelem kulatý buxus..... Ano já vím, že jsem si dovolila pohybovat se na trase, kudy ty dva hovádi pořádají dostihy (kolečka kolem buxusu). Ale je to zakázaná trasa, nechceme, aby tam lítali a pokaždý je vyhodíme ven na louku, protože tady už stihli ten trávník okolo dost zdevastovat. Každopádně, když už ne to, že by to teda respektovali a nelítali tam, tak by se dalo předpokládat, že tam nepoletěj, když mě tam vidí. A když tam stojí ten barel a kyblík..... A co myslíte. Jo, myslíte úplně správně. Pleju, pleju a najednou vybuchnu. No to ani nevíte jak. Ta kráva flekatá, blbá a dutohlavá, pitomá a praštěná to narvala do toho barelu s bordelem, do mě i do kyblíku. A ten vůl zrzatej, blbej a neinteligentní projel tím buxusem. ☐ ☐ Nezabili byste je?? No nezabili, páč jste rádi, že se poskládáte dohromady a následně je vykopete ven na tu louku. A zabouchnete branku!! ☐ ☐ A stojíte a čučíte na ně, jak se rasej, jak tam lítaj, švihaj zatačky - někteří - že Rumíčku?? - si

i po určitou dobu vystačí sami a lítaj tam jak pometla s vyšpulenejma očima, zatímco protivník sbírá síly a jen číhá. Aby následně zaútočil a role se vyměnily. Nevochodí, nikdá se mi tohle nevochodí. No a protože jsme to takhle stříhli x-krát za den, prozevlovala jsem tak dost času, místo toho pletí a zušlechťování záhonu. Ale! Děcka pozorte - měla jsem na druhou stranu taky dva velkopomocníky! Protože nejen Rumíček umí podávat nářadí volně ložený, ale Talinka už se taky zaučuje. Tentokrát podala zdárně dokonce zahradnický nůžky!!!

Páníček mezitím došel pokácet pár akátů a pustil se do výroby protipsích plůtků. Aby se jim tak jako jasně vytyčily ty trasy, když už nám psípánbůh nadělil tu dutohlávku, která si neláme hlavu s tím, kudy to profrčí. Že teda náповědu udělá. No.... udělal. Ale ne náповědu, spíš tak jako agi překážku □ □ . Hned ten první nainstalovanej plůtek u branky ukázal, že bude platit heslo "Co neprorazim, to přeskočim" □ □ a trasa zůstává stejná □ . Nicméně, nicméně byla jeho činnost přínosná v tom, že poskytla další z mnoha příležitostí propilovávat Taliposlušnost. Protože pochopitelně chtěla vždycky vyrazit za ním, když odešel. Protože co kdyby přišla nááááhodou o nějaký dobrodružo, že jo □ . No ale stačilo buď třeba zapískat a nebo dokonce zavolat "Seeeeš dalekooooo!" a ač měla šňupec u země, jak ho stopovala, tak se otočila a mastila zpátky! Juchacháá, juchachááá!! Dřív by to měla na salámu a já bych se zatraceně proběhla, abych jí dopadla.

Když jsem přišla s nápadem, že bychom na chalupě zůstali až do rána, přineslo to s sebou otázku, co s půjčeným křoviňákem, který jsme chtěli cestou domů hodit sousedovi do vesnice. Nebudeme ho přeci budít brzo ráno, až pojedeme.... (nejsme jako někdo flekatej). Takže se tam musí hodit tím pádem už odpoledne. Páník popadnul křoviňák a vyrazil. A my mu šli po nějaký době naproti. Hned u branky to teda vypadalo, že půjdu jen s jedním psem, protože toho druhýho zamorduju. Jak vyjdeme za branku, vypálila po louce a řvala jak prokopnutá, já pochopitelně taky. Nikdo kolem nás moc nechodí, teď se tam ale vydal. A rozhodně nebude vědět, že ta hlásná trouba, co k němu letí a řve, je hodná. Rumíčka jsem zapíchlá do země a letěla za ní. Paní s pánem byli v pohodě, já se omlouvala. Prý není za co,. No nevim, asi jsou takový odváznější, řekla bych. Páč když k vám letí řvoucí hovado.... opravdu nevim. Takže bylo kárný řízení. A já si v tom ajfru neuvědomila, že bych to s ní měla projet znovu a napravit to. Škoda. Tihle lidi byli spolupracující. Moje chyba.

Vyšli jsme opodál na cestu do vesnice a šli podél našeho plotu. Dorazíme nakonec a já vidím

setra letícího polem a ženoucího před sebou stádo srnek. Kam? Přímo na nás. Tohle nedá, blesklo mi hlavou ve vteřině. Vypálila a já zařvala. A pak jsem se divila. Ona poslechla!!!!!! Poslechla v takhle těžké situaci. Rumiček stál jako přikovaněj a ona letěla fakt zpátky. Psíbože a ty to vidííš!!! Ty jo! Myslím, že jsme byli zaskočený fšící tři □ . A ty srny taky □ , otočily to a vběhly za roh plotu na naši louku. A my zamířili do úvozu. A šli dolů. Jen jednou si madam ucpala uši, jinak byla vzorovaná. Trošku jsme si zacvičili a pak už jsem viděla páníčka. To teda neposlechli oba □ . Měli dřepkins a místo toho vypálili, zločinci. Tali si pak vyrobila ještě jeden vroubek. Našla si na kraji pole, kde soused, nevím proč, nechává zbytky těch poražených zvířat, obří kus kůže-tak z půlky krávy. A hodlala se jím obohatit. Naštěstí to bylo těžký a ona neměla šanci to odstěhovat nějak bleskurychle, takže když jsem se tam zhmotnila, vzdala se tý myšlenky a udělala jen kolečko kolem mně a pak přišla.

Došly jsme páníka s Brtníkem, kteří už byli napřed a hezky společně došli spořádaně zpátky k chalupě. A já se konečně mohla naplno věnovat tomu záhonu, nebo teda takhle, naplno úplně ne, protože Tali sice byla s páníkem na louce, kde se věnovali poklizení, ale šmrdočil se kolem mě můj zrzavej pomocník. Tak neházejte mu ten balonek, když tam tak stojí, že jo □ . Aby to neměl jen tak, házela jsem jednou přes plot na louku, jednou hezky do rokle. Nikdy nevěděl, kam to poletí a pokud to letělo na louku rval to za ním plnou rychlostí, aby náááhodou, náhodou TupoFleky balonek neuzmuly. Tak jsem se hezky proplela a prokopala odpolednem a pak jsem si užila úžasný podvečer na zápraží. Nevím proč, ale ty nedělní podvečery jsou úplně jiný, než v pátek, v sobotu. Je to takový tišší a klidnější. A víc si to užiju. Asi proto, že to není tak obvyklý. A za to mi to ranní krucibrzovstávání stojí □ .